

РЕШЕНИЕ

№ 3038

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1771** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Ц. А. срещу решение № 75 от 05.01.2024г., постановено по НАХД № 8443/2023г., на Софийски районен съд, 134 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 7188316/2023г., издаден от СДВР, с който за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП на К. Ц. А. е наложена глоба в размер на 300 лв., на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП.

Касаторът счита, че решението в оспорената част е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Излага съображения, че нито едно от възраженията, направени с жалбата, не е коментирано в атакуваното съдебно решение. Сочи, че за да е законосъобразно използването на мобилно средство за видеоконтрол, респ. издаването на електронния фиш, едно от условията за това е да са спазени изискванията на чл.10, ал.1 от Наредба № 8121 з-532/12.05.2015г., като надлежно се попълни протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, съгласно приложението. Твърди, че в случая представения от административно наказващият орган и приложен по делото протокол не са отразени коректно и не става ясно какви са параметрите на задължителни реквизити, каквито са режима на измерване и проведен контрол, вида и начина на монтиране на техническото средство.

Излага доводи, че в протокола, приложен и приет по делото като писмено доказателство, е отразено, че контролът е извършен едновременно при стационарен и динамичен режим, като за последния е попълнен началото и края на участъка му, както и че от приложения снимков материал и от отразеното в протокола не става ясно техническото устройство било ли е монтирано в служебния автомобил, както е отразено в протокола или е било извън него, както се вижда на изготвената снимка. Счита, че не са спазени установените с подзаконов нормативен акт условия и ред за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се отмени изцяло процесния електронен фиш. Претендира разноски.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 27.02.2023г., в 11:00 г., в [населено място], на Околовръстен път, кръстовището с ул. С. С., с посока на движение от бул. Цариградско шосе към бул. Б. шосе, при въведено ограничение на скоростта 90 км./ч. за извън населено място, с мобилна система за видеоконтрол АТСС CORDON M2 № MD 1197, работеща на стационарен режим, позиционирана на пътното платно, била засечена скорост на движение на МПС - марка „М.“, модел „ГЛ 500 4 матик“ с рег. [рег.номер на МПС] , 128 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава - 90 км./ч., т.е. превишение - 38 км./ч.

Лекият автомобил е регистриран на „АГРО ГРИЙНЛАЙФ“ ЕООД представлявано от К. Ц. А..

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш серия К № 7188316/2023г. по отношение на К. Ц. А., в качеството му на законен представител на „АГРО ГРИЙНЛАЙФ“ ЕООД за налагане на глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 21. ал. 1 ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на оспорения ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения. Изложил е мотиви, че са спазени изискванията за

използването на автоматизирано техническо средство, като процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, като техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Посочил е, че контролният орган е приложил снимки на разположението на уреда/АТСС, т.е. точно да се прилага нормата на чл. 10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2017г., от която е видно, че АТТС е поставено на пътното платно и работи на автоматичен режим, без човешка намеса.

Първоинстанционният съд е приел за доказано авторството на деянието, тъй като автомобилът е заснет с мобилна камера за превишена скорост и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението. Съдът е счел, че нарушението е безспорно установено с годно техническо средство.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл.220 от АПК, Административен съд София– град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

Настоящият състав споделя изводите на първоинстанционният съд, че въз основа на събраните по делото доказателства следва да се приеме, че касаторът е нарушил чл.21, ал.1 от ЗДвП, а именно, че К. Ц. А., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта извън населено място. По аргумент от чл.21, ал.1 от ЗДвП в извън населено място ограничението на максимално допустимата скорост е 90 км/ч. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена извън населено място, като разрешената скорост е 90 км/ч., а засечената скорост е 128 км/ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) т.е. превишение - 38 км./ч.

Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, а приложените снимки, съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП, са годни веществени доказателствени средства. Касационната инстанция напълно споделя мотивите на районния съд за доказаност на нарушението.

Съобразно чл.189, ал.4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Събраните писмени доказателства, в това число и приложеният протокол за използване на АТТС, както и веществени доказателствени средства са относими към всички факти, включени в предмета на доказване и ги изясняват по категоричен начин. От доказателствата по делото е установено мястото на извършване на нарушението, посоката на заснемане и скоростта на движение.

Неоснователни са и доводите на касатора за нередовно попълнен протокол за използване на АТСС, както и за липсващи в електронния фиш данни, индивидуализиращи в достатъчна степен техническото средство, с което е замерена скоростта. СРС обстойно и мотивирано се е произнесъл по тези въпроси, поради което настоящата инстанция не счита за необходимо да преповтаря изводите на предходната инстанция, а следва да препрати към тях доколкото ги споделя.

Настоящата инстанция споделя напълно изводите на първоинстанционния съд, че от приложената снимка за разположението на уреда, съгласно изискването на чл.10, ал.3

от Наредба № 8121з-532 от 2015г., доколкото се касае за засечена скорост с временно разположение на участък от пътя на автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта, се установява точното местоположение на уреда, с който се твърди, че е засечена превишената скорост на конкретния автомобил. От същата е видно къде е осъществено заснемането.

Предвид изложеното и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, не се констатираха основания за отмяната му, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По разноските. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което следва да се определи в размер на 80 лв., на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 25а, ал. 3 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 75 от 05.01.2024г. по н.а.х.д. № 8443/2023г., 134 състав на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА К. Ц. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лв. разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.